

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111206748
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2111206748.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudkýň JUDr. Zlaticy Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej v právnej veci žalobcu: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, C., proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova ul. 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03. októbra 2014, č.k. 13C/183/2011-136, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním rozhodol, že nesprávnym úradným postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trnave, v trestnej veci č.k. ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh boli porušené práva žalobcu na prerokovanie veci bez prietahov. Vo zvyšku súd žalobu na zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom titulom náhrady nemajetkovej ujmy zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 24.03.2011 domáhal na žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne odo dňa podania žaloby, ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 10.07.2008 podal na Okresnej prokuratúre v Trnave oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu, ktorého obsahom boli skutočnosti súvisiace s jeho fyzickým prepadnutím v hájičku pri rieke Parná pri Hrnčiarovciach dňa 27.06.2008 s použitím násilia zo strany páchatel'ov s následkom ublíženia na zdraví. Okresná prokuratúra písomnosťou 1 Pn 540/08-4 z 15.07.2008 žalobcu vyzoomela o tom, že ho odstupuje Okresnému riaditeľstvu PZ v Trnave, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru skráteného vyšet'rovania. Dňa 15.08.2008 bolo žalobcovi doručené uznesenie ČVS: ORP-2631/3-OSV-TT-2008 zo dňa 02.08.2008, ktorým poverený príslušník začal trestné stíhanie voči neznámej osobe. Dňa 26.08.2008 bol žalobca vypočutý v trestnej veci ako poškodený. Uznesením ČVS: ORP-2631/3-OVS-TT-2008 zo dňa 06.09.2008 bol do konania pribratý znalec z oblasti zdravotníctva. Pretože od začatia trestného stíhania uplynulo v tom čase viac ako 5 mesiacov, ktorá doba presahovala lehotu určenú na skrátené vyšet'rovanie, žalobca podal žiadosť o preskúmanie postupu policajta z 30.01.2009. Odpoveďou bolo vyzoomenie o vybavení č. 1 Pv 883/08-18 z 13.02.2009. Dňa 12.02.2009 sa žalobca na základe predvolania zúčastnil na Obvodnom oddelení PZ v Cíferi rekognície podozrivej osoby na základe predložených fotografií. Proti priebehu rekognície podal sťažnosť na Generálnu prokuratúru SR (ďalej len GP SR) z 14.03.2009. GP SR postúpila túto sťažnosť na Krajskú prokuratúru Trnava, ktorá ju postúpila na Okresnú prokuratúru Trnava. Dňa 07.05.2009 bolo žalobcovi oznámené, že trestné oznámenie bolo na základe

rozhodnutia Okresnej prokuratúry Trnava odovzdané na ďalšie konanie Úradu justičnej a kriminálnej polície Trnava, odboru všeobecnej kriminality. Vzhľadom na to, že od podania trestného oznámenia uplynuli v tom čase takmer dva roky, počas ktorej doby boli podané dve sťažnosti na preskúmanie postupu povereného policajta, žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.07.2009 v zmysle z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Uvedené skutočnosti sú predmetom žaloby žalobcu v právnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 18C/28/2010. Konanie bolo vedené pod ČVS: ORP-776/OVK-2009 a trestný spis bol od apríla 2009 pridelený mjr. M. z Úradu justičnej a kriminálnej polície v Trnave (ďalej len ÚJKP). Dňa 22.07.2009 mjr. M. telefonicky dohodol so žalobcom termín vykonania rekognície na deň 28.07.2009 o 13.00 hod. na ÚJKP v Trnave. Napokon sa rekognícia uskutočnila dňa 30.07.2009, pretože žalobca žiadal o prítomnosť dozorujúceho prokurátora. Po vykonaní fotorekognície dňa 30.07.2009 za účasti dozorujúcej prokurátorky JUDr. X. z Okresnej prokuratúry Trnava vyšetrovateľ zotrval v nečinnosti. Dňa 10.09.2009 žalobca požiadal o nahliadnutie do spisu týkajúceho sa predmetnej veci. Pretože vyšetrovateľ na jeho žiadosť 14 dní nereagoval, podal sťažnosť zo dňa 27.09.2009 okresnej prokuratúre. K nahliadnutiu do spisu došlo dňa 06.10.2009, o čom bol vyhotovený záznam, avšak vzhľadom na nefunkčnosť kopírovacieho zariadenia, nebolo možné v ten deň vyhotoviť fotokópie požadovaných materiálov, preto žalobca požiadal vyšetrovateľa kpt. K., aby do záznamu uviedol, že po vyhotovení fotokópií bude telefonicky kontaktovať V. K.. Na žiadosť žalobcu z 27.09.2009 odpovedala Okresná prokuratúra Trnava písomnosťou 1 Pv 883/08-39 z 15.10.2009, kde bolo uvedené, že s poukazom na technické vybavenie úradu vyšetrovateľ poškodenému uviedol, že fotokópie vyhotoví až nasledujúci deň a o 13.00 hod. budú fotokópie pripravené. Podľa žalobcu bolo toto tvrdenie lož, s účelom zakryť nečinnosť vyšetrovateľa, dozorujúca prokurátorka preto nezistila nedostatky v práci vyšetrovateľa. Voči postupu prokurátorky podal žalobca sťažnosť z 24.10.2009 na GP SR, v ktorej upozornil na to, že doteraz nebolo vznesené obvinenie voči páchatelovi pre prietahy v konaní vyšetrovateľa a neefektívnu činnosť dozorujúceho prokurátora okresnej prokuratúry. GP SR oznámením IV/1 GPt 140/09-7 z 05.11.2009 žalobcu upovedomila o zaslaní sťažnosti na krajskú prokuratúru. Krajská prokuratúra Trnava v odpovedi 1 KPt 447/09-7 z 16.12.2009 konštatovala, že: „Pokiaľ ide o Vaše námietky na nečinnosť policajta, s vaším názorom sa stotožňujem. Navyše poukazujem aj na stanovisko prokurátora okresnej prokuratúry, keď pri vykonaných previerkach konštatoval prietahy zo strany policajta, pričom za účelom ich zamedzenia dňa 27.04.2009 nariadil vyšetrovanie a ďalšie konkrétne nedostatky signalizoval nadriadenému, ktorý vyšetrovateľovi v rámci disciplinárneho konania uložil sankciu. Po komplexnom vyhodnotení vykonaného vyšetrovania však konštatujem, že toto trvá neprimerane dlho, a preto som prokurátorovi okresnej prokuratúry uložila, aby zabezpečil urýchlene doplnenie vyšetrovania a v požadovanom smere za účelom rozhodnutia vo veci a aby výkonu prokurátorského dozoru venoval zvýšenú pozornosť. S poukazom na tieto skutočnosti som Váš podnet vyhodnotila ako sčasti dôvodný“. Žalobca poukazoval na to, že z uvedeného vyplýva, že od pridelenia trestnej veci na ÚJKP Trnave bol tento orgán od marca 2009 viac - menej nečinný. Podľa žalobcu sa ÚJKP opakovane dopúšťal nečinnosti. Napokon bol žalobca predvolaný na vykonanie konfrontácie s páchatelom na deň 23.11.2009 na ÚJKP v Trnave. Pretože sa podozrivý V. V. v tento deň nedostavil, ďalší termín konfrontácie bol dohodnutý na deň 02.12.2009, avšak dňa 02.12.2009 žalobcovi kpt. K. oznámil, že sa nemusí dostaviť na konfrontáciu, pretože M. V. si neprevzal predvolanie. Tiež žalobcovi oznámil, že v najbližších dňoch vydá uznesenie o prerušení trestného stíhania, pretože páchatel sa začal vyhybať úkonom v trestnom konaní. Keďže k vydaniu uznesenia o prerušení trestného stíhania neprišlo ani po dvoch mesiacoch, žalobca podal sťažnosť na Krajskú prokuratúru Trnava dňa 04.02.2010. Táto ju odstúpila na Okresnú prokuratúru Trnava. Následne dňa 15.02.2010 bolo žalobcovi doručené uznesenie o prerušení trestného stíhania ČVS: ORP-776/OEK-TT-2009 Kh z 29.01.2010. Okresná prokuratúra žalobcu o vybavení sťažnosti upovedomila písomnosťou 1 Pv 883/08-50 z 18.02.2010, v ktorej uviedla, že dozorujúci prokurátor nepovažoval za potrebné zabezpečiť záznam telefonických hovorov uskutočnených dňa 27.06.2008 z mobilného telefónu páchatela. Pretože vyšetrovateľ opätovne tri mesiace neurobil úkony vedúce k odhaleniu páchatela a od spáchania trestného činu uplynulo viac ako jeden a pol roka, žalobca podal opäť sťažnosť na krajskú prokuratúru dňa 16.05.2010. Krajská prokuratúra v odpovedi 1 KPt 447/09-20 z 17.05.2010 konštatovala, že preskúmaním vyšetrovacieho spisu zistili, že v súvislosti s postupom prokurátora policajt nevykonal žiadne úkony a je vo veci nečinný. Žalobca poukazoval na to, že konkrétne výsledky smerujúce k odhaleniu páchatelov neboli v dostatočnej relevancii s časovým obdobím, ktoré uplynulo od samotného spáchania trestného činu. Podľa žalobcu je neospravedliteľné, aby orgán činný v trestnom konaní vykonával úkony až na základe požiadaviek a sťažností vznesených zo strany poškodeného, takýto postup je neefektívny a v rozpore so zákonom. Žalobca poukazoval

na výrok Ústavného súdu vo veci III. ÚS 183/05, podľa ktorého za zbytočný prieťah v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri naplňovaní hlavného účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené. Postup ÚJKP v Trnave, ktorý bol v postavení orgánu verejnej moci, žalobca v zmysle § 9 z.č. 514/2003 Z.z. vyhodnotil ako iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb, subsumovaný pod nesprávny úradný postup. Žalobca dôvodil, že takýmto nezákonným zásahom bolo zasiahnuté do jeho práva na inú právu ochranu vyplývajúcu z čl. 46 ods. 1 práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti podľa čl. 19 ods. 1 a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 1 a čl. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom žalobcovi vznikla škoda. Pretože vyčíslenie skutočnej škody je v tomto prípade prakticky nemožné, žalobca sa žalobou domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 ods. 2 zákona. Žalobca uviedol, že prípadné ospravedlnenie zo strany zodpovedných orgánov nepovažuje za primerané zadostučinenie, pričom Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu priznáva v prípade porušenia základných práv a slobôd občanov zo strany štátnych orgánov nemajetkovú ujmu v tisícoch eur. Na uplatnenie spôsobenej škody žalobca postupoval podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a obrátil sa písomnou žiadosťou z 05.07.2010 na Ministerstvo vnútra SR, ktoré je v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) orgánom konajúcim v mene štátu. MV SR v odpovedi SLV-PS855/2010 z 05.01.2011 uviedlo, že žiadosti žalobcu o náhradu škody nie je možné vyhovieť. Pretože MV SR neuspokojilo nárok žalobcu, podal žalobu na súd. V doplnení žaloby žalobca k stanoveniu výšky nemajetkovej ujmy uviedol, že bol osobou bezúhonnou, bez záznamov v registri trestov, žil usporiadaným životom, svedectvá svedkov K. V. a R. N. sú lživé. Ich účelom bolo pomôcť páchatelovi k zníženiu následkov a ospravedlneniu jeho násilného trestného činu. Páchatel mu spôsobil fyzickým útokom zranenia stredného rozsahu. Nebol zistený organizátor trestného činu. K tomu prispela skutočnosť, že ÚJKP v Trnave sa odmietol zaoberať návrhmi žalobcu na doplnenie dokazovania, ktoré mali preukázať podozrenie žalobcu o tom, že páchatel spáchal trestný čin na objednávku istej osoby z prostredia Penziónu na Mlyne. Závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli v súkromnom živote spočívajú v strednodobej dĺžke práceneschopnosti v trvaní 28 týždňov, následkom zranení spôsobených trestným činom páchatela. Z toho 6 dní bol v dôsledku hospitalizácie na traumatologickom oddelení Fakultnej nemocnice v Trnave odlúčený od rodiny. K traume prispela aj neistota a strach z možnej operácie fraktúry nadočnicového oblúka. ÚJKP v Trnave svojou opakovanou nečinnosťou spôsobil žalobcu právnu neistotu. V dôsledku toho bol žalobca nútený podávať opravné prostriedky na Okresnú prokuratúru Trnava, čo spôsobovalo stratu času a stres v súkromí. Závažnosť následkov vzniknutých v profesionálnom živote žalobcu spočívala v znížení vážnosti medzi kolegami v štátnej službe v dôsledku vzniknutých zranení a najmä v nevyjasnení okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný. U zamestnávateľa prišlo k zníženiu vážnosti v dôsledku nevyšetrených lživých tvrdení svedkov, ktorí žalobcu vo svojich výpovediach označili za úchyláka obnažujúceho sa na verejnosti. Páchatel trestného činu žalobcu označil za masturbujúceho krátko pred trestným činom. Tento spolu s uvedenými svedkami sa snažili o žalobcovi vytvoriť maximálne negatívny obraz. Žalovaná žiadala žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, k namietanému nesprávnemu úradnému postupu uviedla, že dňa 02.08.2008 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. pod ČVS: ORP-2621/3-OSV-TT-2008. Vo veci prebiehalo skrátené vyšetrovanie, v rámci ktorého bol vypočutý žalobca a svedkovia. Uznesením zo dňa 06.09.2008 bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva, posudok bol vypracovaný 29.08.2009. Dňa 27.01.2009 bola vykonaná rekognícia, súčasťou spisového materiálu je aj zápisnica o ohliadke miesta činu, náčrtok, fotodokumentácia, listinné doklady ako lekárske správy, žiadosti k lustráciám a iné. Uznesením OP Trnava zo dňa 27.04.2009 bolo nariadené vyšetrovanie z dôvodu, že vyšetrovanie už trvá neprimerane dlhú dobu a spisový materiál bol odstúpený na Odbor justičnej polície, Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ Trnava. Vyšetrovateľ vykonal vo veci ďalšie rekognície, iné relevantné úkony nevykonal, pretože vyšetrovateľ mjr. V. M. bol preložený na ÚJKP KR PZ v Nitre. Spis bol pridelený ďalšiemu vyšetrovateľovi kpt. K.. Dňa 23.11.2009 bol predvolaný V. V., s ktorým bolo potrebné vykonať konfrontáciu s poškodeným. Predvolaný sa však nedostavil. Po zistení ďalšieho svedka R. N. bol tento predvolaný a dňa 23.11.2009 bol vykonaný jeho výsluch. Boli zisťované možné adresy pobytu V. V., nakoľko ďalšie pokusy o jeho predvolanie boli bezvýsledné. Dňa 21.01.2010 bola vypočutá svedkyňa K. V., dňa 27.01.2010 bola vykonaná rekognícia so svedkom N.. Dňa 29.01.2010 bolo vydané uznesenie o prerušení trestného stíhania z dôvodu, že pre neprítomnosť svedka V. V. nebolo možné vec náležite objasniť. Žalovaná mala za to, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené všetky podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, nedošlo k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom, nebolo preukázané, že konanie

príslušníkov PZ znamenalo tak závažný zásah do práv žalobcu, ktorý by odôvodňoval stanovenie nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukazovania existencie obligatórnych podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu pri výkone verejnej moci. Aj napriek skutočnosti, že prokurátorom boli konštatované prietahy, nebolo v konečnom dôsledku právo znemožnené, len oddialené. Procesná pozícia poškodeného žalobcovi nezakladá žiaden právny nárok, aby bol obžalovaný odsúdený. Žalobca nepreukázal splnenie všetkých podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., preto žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Súd prvého stupňa vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 06.06.2012, č.k. 13C/183/2011, ktorým žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd v Trnave uznesením, č.k. 10Co/116/2012-101, zo dňa 30.10.2013 rozsudok Okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že prvostupňový súd opomenul sa postarať o odstránenie pochybností, či predmetom konania má byť náhrada nemajetkovej ujmy alebo škody. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní žalobu čiastočne rozšíril o požiadavku na vyslovenie, že Úrad justičnej a kriminálnej polície v Trnave svojím nesprávnym úradným postupom porušil jeho práva. Súd prvého stupňa po vrátení veci, žalobca jasne uviedol, že sa domáha nemajetkovej ujmy. Polícia svojou nečinnosťou spôsobila, že prokuratúra v neskoršom štádiu trestného konania nebola schopná vykonať ním navrhovaný dôkaz, ktorým bolo predloženie výpisu hovorov z telefónneho čísla páchatel'a, za účelom odhalenia objednávateľa trestného činu a to z dôvodu, že mobilný operátor archivuje uskutočnené hovory len dva roky, takže sa už nikdy nepodarí objednávateľa trestného činu odhaliť. V dôsledku krivých výpovedí svedkov V. a N. považuje Okresná prokuratúra žalobcu za úchyláka masturbujúceho na verejnosti a odhaľujúceho sa pred deťmi, čo vyplynulo z uznesenia OP Trnava 1 Pn 727/12. Žalovaná nepopiera, že k určitému nesprávnemu postupu došlo a to v súvislosti s prietahmi v konaní ale toto nemalo vplyv na výsledok trestného konania pretože došlo k odsúdeniu páchatel'a. Pociť žalobcu, že bol nejakým spôsobom znevážnený v súkromí a zamestnaní nebol zavinený zo strany žalovanej. Ak sa niekto vyjadroval voči žalobcovi, že je úchylák, mohol od týchto osôb žiadať satisfakcie. Aby bola žaloba úspešná, musia byť splnené tri kumulatívne zákonné podmienky. Za určité prietahy v konaní bol príslušnému vyšetrovateľovi uložený disciplinárny trest a nakoniec bol páchatel' odsúdený. Pokiaľ žalobca poukazuje na dlhodobú práceneschopnosť, tak nie je daná žiadna v danom prípade zodpovednosť žalovanej. Žalovaná v ďalšom vzniesla námietku v nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, pretože v zmysle ustanovenia § 2 ods. 7 Tr.por., každý má právo aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, žalobca v trestnom konaní vystupuje ako poškodený, pričom Trestný poriadok v tomto ani v žiadnom inom svojom ustanovení nezaručuje poškodenému právo na to, aby sa trestné konanie proti inej osobe uskutočnilo v primeranej lehote. Tento názor vyslovil aj Ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 18/06. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 03.10.2014 za prítomnosti účastníkov konania súd rozhodol o pripustení zmene žaloby v znení, že nesprávnym úradným postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície, pri výkone verejnej moci došlo k porušeniu práva žalobcu. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom a do zaplatenia pohľadávky je povinný zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 2% p.a., zvýšený o 8 percentuálnych bodov t.j. celkový úrok 10% ročne od nasledujúceho dňa po podaní žaloby. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. b), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. b), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1,2,3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2001 a podľa § 9 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vo vyšetrovaní v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh došlo v období od 05.07.2009 do 30.06.2010 k nesprávnemu úradnému postupu Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Trnave spočívajúcim v nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočných prietahov v konaní. Bolo nesporné v danej veci, že žalobca svoj nárok predbežne prerokoval s príslušným orgánom, podmienka predbežného prerokovania je teda v zmysle § 15 citovaného zákona splnená. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom jeho orgánov, právo na náhradu škody má ten, komu bola škoda nesprávnym úradným postupom spôsobená. Žalobca odvodzoval svoj nárok na jednak konštatovanie porušenia práva a jednak na náhradu nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo vyšetrovaní trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh, konkrétne v období od 05.07.2009 do 30.06.2009, keď žalobca poukazoval na to, že vyšetrovateľ spôsobil v uvedenom období prietahy v konaní, opakovane sa dopúšťal nečinnosti, jeho úkony boli neefektívne. Úkony

vykonával len na základe sťažností žalobcu. Tiež poukazoval na to, že trestný čin nebol náležite objasnený, keď nebol zistený organizátor tohto trestného činu, nebola zohľadnená skutočnosť, že bol trestný čin spáchaný so zbraňou a svedkovia v trestnom konaní krivo vypovedali. V predmetnej veci súd zistil, že žalobca podal dňa 07.07.2008 trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre spáchanie násilného trestného činu na jeho osobe, dňa 27.06.2008 v háji pri Hrnčiarovciach nad Parnou. K sťažnosti žalobcu zo dňa 28.09.2009 Okresná prokuratúra Trnava uviedla, že v postupe vyšetrovateľa nezistila nedostatky. Z vyjadrenia Krajskej prokuratúry Trnava 1 KPt 447/09-7 zo dňa 16.12.2009 vyplýva, že prokurátorka krajskej prokuratúry na základe podania žalobcu zo dňa 24.10.2009 preskúmala obsah dozorového spisu Okresnej prokuratúry v Trnave, sp.zn. 1 Pv 883/08 a súvisiaci vyšetrovací spis OR PZ v Trnave, Úradu justičnej a kriminálnej polície, ČS: ORP-776/OVK-TT-2009, pričom zistila, že trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví bolo začaté 06.09.2008, pričom je namieste doplnenie vyšetrovania pred samotným rozhodnutím vo veci. Prokurátor v rámci výkonu prokurátorského dozoru v danej veci vykonával preverky stavu vyšetrovania, postup vyšetrovateľa usmernil, dozorujúci prokurátor vo veci vykonáva riadny prokurátorský dozor. Po komplexnom vyhodnotení vyšetrovania však prokurátorka krajskej prokuratúry konštatovala, že toto trvá neprimerane dlho, preto prokurátorovi okresnej prokuratúry uložila, aby zabezpečil urýchléné doplnenie vyšetrovania v požadovanom smere a vyhodnotila podnet žalobcu ako sčasti dôvodný. Pokiaľ ide o sťažnosť žalobcu zo dňa 04.02.2010 OP Trnava ju vyhodnotila za nedôvodnú. Z predmetnej trestnej veci tak Krajská prokuratúra Trnava dva krát konštatovala nečinnosť vyšetrovateľa a to jednak vo vyjadrení 1 KPt 447/09-7 zo dňa 16.12.2009 a zo dňa 17.05.2010. Prokurátor teda dva krát konštatoval nečinnosť vyšetrovateľa policajného zboru a konštatoval prieťahy v konaní, keď vyšetrovateľ v danom prípade zanedbal povinnosť uskutočniť rýchle a efektívne vyšetrovanie, policajné orgány teda nepostupovali dôkladne a efektívne pri objasňovaní uvedenej trestnej veci v súlade s účelom trestného poriadku. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že žalobca, ktorý bol poškodeným v trestnej veci nemá aktívnu legitimáciu na podanie uvedenej žaloby, pretože ustanovenie § 2 ods. 7 TP poškodenému nezaručuje právo na to, aby sa trestné konanie proti inej osobe uskutočnilo v primeranej lehote. Súd poukázal na nález Ústavného súdu SR, č.k. III. ÚS 183/05-25 zo dňa 29.09.2005, v ktorom Ústavný súd uviedol, že už vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený alebo poškodený. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobcu, v časti v ktorej sa domáhal konštatovania porušenia práva, vyhovel. Súd pripustil zmenu žaloby v uvedenom smere a to konštatovaním, že nesprávnym úradným postupom ÚJKP pri výkone verejnej moci došlo k porušeniu práva žalobcu. Vzhľadom na to, že petit žalobcu nebol celkom presný, súd v súlade s § 153 ods. 2 O.s.p. (rozsudok NS ČR z 10.03.2001, sp.zn. 30 Cdo 2742/2009) výrok v časti konštatovania porušenia práv žalobcu presne špecifikoval tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku. Pokiaľ sa však navrhovateľ domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy, v tejto časti súd jeho nárok nepovažoval za dôvodný. Pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik nemajetkovej ujmy, 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Predpoklad súčasného splnenia a uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať splnenie podmienok na náhradu nemajetkovej ujmy spočíva na poškodenom, teda žalobcovi. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by mu v súvislosti s postupom vyšetrovateľa v trestnej veci ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh vznikla akákoľvek ujma. Žalobca svoj nárok nemajetkovej ujmy čiastočne odvodzuje aj od ujmy, ktorá mu bola spôsobená samotným trestným činom, keď poukazoval na to, že páchatel'ovi nedal podnet na spáchanie trestného činu a trestným činom mu boli spôsobené zranenia stredného rozsahu. Poukazoval na dĺžku práceneschopnosti, na svoju hospitalizáciu a starosti svojej manželky, ktorá za ním musela chodiť do nemocnice. Uvedené následky však nemajú súvis s postupom vyšetrovateľa ÚJKP v predmetnej veci. Poukazoval na následky nečinnosti vyšetrovateľa, ktoré sa mali prejaviť v jeho profesionálnom živote. Navrhol vypočuť svojho nadriadeného Ing. D., ktorý však uviedol, že nemá vedomosť o žiadnej situácii v súvislosti so žalobcom, ktorý ho síce informoval o tom, že mu niekto fyzicky ublížil, avšak udalosť sa stala v súkromnom čase žalobcu, preto nemal dôvod bližšie skúmať prečo a ako sa to stalo. Prehlásil, že ako priamy nadriadený žalobcu nemá s ním žiadne problémy. Ďalší svedok navrhnutý žalobcom kolega W. T. rovnako nepotvrdil tvrdenie žalobcu, že by došlo k zníženiu jeho vážnosti a dôstojnosti medzi kolegami. Uviedol, že vie o tom, že žalobca má viacero súdnych sporov, avšak nevie o žiadnych veciach, ktoré by žalobcu dehonestovali na pracovisku, teda žalobca nepreukázal, že by došlo k zníženiu jeho vážnosti v jeho profesionálnom živote. Pokiaľ ide o súkromný život žalobcu poukazoval na to, že syn mu viackrát uviedol, že sa môže

hanbiť za to, že sa nechal zbiť. Konštatovanie syna žalobcu rovnako nie je v priamej príčinnej súvislosti s postupom vyšetrovateľa, ale je následkom samotného trestného činu páchatela. Žalobca svoj nárok ďalej odvodzoval z toho, že bol označený za masturbujúceho úchyláka. ÚJKP v Trnave ako orgán činný v trestnom konaní svojou nečinnosťou spôsoboval, že nedošlo k náležitému vyšetreniu okolností spáchaného trestného činu, čím podporil tento negatívny obraz aj v očiach a úsudku žalobcových nadriadených. Poukazoval na jednotlivé svedectvá svedkov K. V. a R. N.. Žalobca však v konaní nepreukázal, že by jeho spolupracovníci alebo priamy nadriadený mali vedomosť o tom, že žalobca mal byť napadnutý z dôvodu, že sa mal údajne odhaľovať na verejnosti. Súd má za to, že je to len subjektívny pocit žalobcu, že jeho okolie ho malo týmto spôsobom vnímať. Pokiaľ ide o výpovede svedkov V. a N., ich výpovede žiadnym spôsobom nesúvisia s namietaným postupom vyšetrovateľa v trestnej veci ublíženia na zdraví. Vyšetrovateľ vykonal dôkaz výsluchom týchto svedkov, svedkovia boli vypočutí aj v tomto konaní, avšak ich výpovede sa netýkali priamo trestného činu ublíženia na zdraví, ale týkali sa správania poškodeného pred činom. V predmetnej trestnej veci bolo vedené vyšetrenie nie ohľadom toho, či sa žalobca odhaľoval alebo neodhaľoval na verejnosti, ale ohľadom toho, akým spôsobom mu bolo ublížené na zdraví pri napadnutí dňa 27.06.2008 v čase o 12.15 hod. pri unimobunke na poľnej ceste pri potoku Parná medzi Trnavou a Hrnčiarovcami nad Parnou. V trestnom konaní bol za uvedený skutok vo veci sp.zn. 5T/27/2011-198 odsúdený páchatel V. V.. Predmetom uvedeného trestného konania teda nebolo vyšetrenie konania poškodeného za účelom preukázania, či sa skutočne odhaľoval na verejnosti a preto na neho mal páchatel zaútočiť, účelom trestného stíhania nebolo očistiť žalobcu od uvedeného podozrenia ale odhaliť a usvedčiť páchatela prečinu ublíženia na zdraví, čo bolo splnené odsúdením V. V.. Ani v tomto občianskom súdnom konaní nie je úlohou súdu skúmať, či svedkovia v trestnej veci pravdivo vypovedali, či sa žalobca dopúšťal alebo nedopúšťal protiprávneho konania. Súd nekoná o tom, či je páchatel vinný ani o tom, či bol trestný čin náležite objasnený, pretože na ten účel slúžia opravné prostriedky v trestnom konaní. Súd dospel k záveru, že samotné konštatovanie, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Trnave, v trestnej veci č.k. ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh, čím boli porušené práva žalobcu na prerokovanie veci bez prietahov je vzhľadom na okolnosti prípadu postačujúce. Za rozhodujúcu skutočnosť v danom prípade súd považuje to, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v jeho vážnosti, povesti, cti alebo v jeho súkromnom živote, či spoločenskom uplatnení, nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi ním tvrdou ujmu a postupom vyšetrovateľa ÚJKP v období od 05.07.2009 do 30.06.2010, ako relevantné obdobie vymedzil žalobca. Žalobca nedôvodne viazal náhradu nemajetkovej ujmy jednak na následky v súkromnom a profesionálnom živote, ktoré ako už bolo uvedené v konaní riadne nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou preukázať vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie prípadne vzniknutej ujmy. Hoci aj v dôsledku neprímerane dlhotrvajúceho trestného konania možno určitú ujmu spočívajúcu v neistote poškodeného ohľadne výsledku konania predpokladať, avšak je už na poškodenom, aby preukázal, či ide len o ujmu nepatrnú alebo naopak značnú. Teda, aby preukázal svoje tvrdenia o existencii takých relevantných skutočností, ktoré umocňujú hĺbku zásahu alebo významne ovplyvňujú jeho životnú situáciu. Pretože žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobením relevantných následkov nepreukázal, preto súd žalobu v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000 eur spolu s požadovaným úrokom z omeškania zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania nárok, vzhľadom na výsledok tohto konania, keď každý z účastníkov bol vo veci čiastočne úspešný.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvého stupňa vykonal nesprávne dokazovanie, od čoho sa odvíja celý rozsudok, ktorý postráda prvky spravodlivého rozhodnutia. Jeho nadriadený mjr. D. neuviedol vo svojej svedeckej výpovedi slová, ktoré súd uvádza v odôvodnení. Mjr. D. ako nadriadený spisoval podľa nariadenia č. 39/2008 generálneho riaditeľa CR SR záznam o spáchaní trestného činu voči príslušníkovi colnej správy, ktorý sa stal mimo služby dňa 27.06.2008. Za týmto účelom ho navštívil aj v nemocnici. Jeho povinnosťou bolo skúmať, ako sa trestný čin stal. Toto si aj splnil s tým, že to uviedol do záznamu pre CR SR. Súdu bol predložený jednoznačný písomný dôkaz o tom, že práve kolega T. sa mu pravidelne na pracovisku posmieval v súvislosti s písaním písomností na odstránenie prietahov v trestnom konaní. Toto dokumentoval aj svojím písomným posmešným odkazom v kalendári zo dňa 12.03.2012 v tomto znení: „žalujem a bonzujem ojeby!!, budem sa žalovať celému !!, treba sa naučiť robiť čvára !!!“. Na pojednávaní z 09.05.2012 predložil fotokópiu tohto odkazu čím sa mu podarilo svedka T. usvedčiť z klamstva. Dôkazom, že svedok T. pohŕda svojím kolegom je aj fakt, že ho nazýva bezdôvodne nadávkou

čvárga. Svedok T. sa u predchádzajúcej sudkyne JUDr. Horváthovej domáhal odopretia svedeckej výpovede. Aj to svedčí o tom, že kolega T. od začiatku nemal záujem o uvedenie pravdivých skutočností. Zo skutkového stavu v danej veci je zrejmé, že ÚJKP sa dopustil závažného pochybenia pri výkone verejnej moci. V priebehu viac ako dvoch rokov trvajúcich prieťahov v trestnom konaní sa ukázalo, že polícia ani prokuratúra už nebude môcť vykonať dôkaz na usvedčenie organizátora a ďalšieho spolupáchateľa trestného činu. V dôsledku tejto skutočnosti svedok L. N., ktorý vypovedal v tejto veci na pojednávaní dňa 06.06.2012 sa mu do dnešného dňa pravidelne vyhráža a vykonáva voči nemu verbálne útoky. Do trestného konania boli pribratí svedkovia v štádiu, keď už bolo zrejmé, že páchatel sa z vyšetrovania trestného činu nevymaní. Títo svedkovia boli do konania pribratí nie na objasnenie trestného činu ale za účelom zníženia závažnosti následkov trestného činu a to z dôvodu, že páchatel M. V. bol ich známy, dokonca býval v tom čase u svedka L. N.. Dôkazom je aj fakt, že v trestnom spise sa nenachádzajú predvolania na výsluch týchto svedkov na ÚJKP. Nezákonné konanie svedka L. N. v súčasnosti má priamu súvislosť s jeho neodhalením ako spolupáchateľa uvedeného trestného činu. Výpovede týchto svedkov v civilnom konaní mohli podstatným spôsobom preukázať porušenie jeho práv ako poškodeného v trestnom konaní. Dnes môže tvrdiť, že príslušníci ÚJKP v Trnave namiesto účinného vyšetrovania chránili páchatela. Samozrejme účelom občianskoprávneho konania nie je odhaľovať páchatelov, je však povinnosťou súdu riadne vykonať dokazovanie. V danom prípade by riadne vykonané dokazovanie výsluchom ním navrhovaných svedkov poukázalo na závažné, úmyselné nezákonné konanie vyšetrovateľa ÚJKP. Od ich dôsledného vypočutia sa priamo úmerne odvíja aj zhodnotenie nesprávneho úradného postupu ÚJKP. Na porovnanie dôvodov nepriznania nemajetkovej ujmy si môžeme vziať ku príkladu právoplatný rozsudok 11Co/2/2013 z 23.09.2013 vydaný Krajským súdom v Bratislave, ktorým podľa zákona 514/2003 Z.z. priznal súd predsedovi Najvyššieho súdu SR Š. Harabínovi nemajetkovú ujmu vo výške 125.000 eur a v ďalšej časti žaloby 25.000 eur. V prípade navrhovateľa S. neboli ani v jednej časti žaloby splnené podmienky. Dokonca vzniklo dôvodné podozrenie, že kvôli úspechu navrhovateľa v konaní prišlo k nezákonným zásahom v obsadení senátu odvolacieho súdu. Je neprípustné, aby v štáte majúcom v ústave zakotvené princípy právneho štátu, súdy v prípade posudzovania splnenia podmienok na vznik náhrady škody zásadným spôsobom rozlišovali medzi bežným občanom a občanom v postavení verejného činiteľa. Výroková časť rozsudku postráda výchovný účinok pre odporcu. V právnom štáte je neprípustné, aby štát bol v občianskoprávnom konaní v nadradenom postavení voči občanovi. Nadradenosť štátu je prípustná len pri výkone verejnej moci. V občianskoprávnom konaní platí rovnosť účastníkov konania. Samozrejme, že občan má právny nárok na náhradu škody voči štátu vyjadrený v zákone č. 514/2003 Z.z., jeho aplikácia zo strany súdov je však väčšinou v rozpore s princípmi materiálneho právneho štátu. Rozsudok súdu prvého stupňa de facto zvyrazňuje sankčnú imunitu štátu vo vzťahu k občanovi. Táto línia je však v rozpore s princípmi materiálno-právneho štátu. V súvislosti so zodpovednosťou orgánov (ne)činných v trestnom konaní treba poukázať aj na judikát I.ÚS 72/03, ktorým Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi S. Y. nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 Sk za prieťahy v trestnom konaní. Táto suma zahŕňa len prieťahy. Zdôrazňuje, že ak by sa jednalo len o prieťahy v trestnom konaní, požadoval by ujmu len 2.000 eur, v danom prípade sa však jedná o úmyselné neodhalenie organizátora a spolupáchateľa násilného trestného činu. Z tohto dôvodu bola nemajetková ujma vyčíslená na vyššiu sumu. Rozsudok má veľmi ďaleko od skutočne spravodlivého rozsudku. Navrhol rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a priznať mu ním požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy. Zároveň žiadal vylúčiť z rozhodovania v danej veci sudcu JUDr. Antona Jačeka, a členov senátov, ktorí vydali rozsudky 24Co/112/2010, 10Co/237/2011, 24Co/280/2013, 23Co/442/2012, 9Co/386/2013, a to z dôvodov, že JUDr. Jaček bol predsedom senátu, ktorý vydal uznesenie 24Co/111/2009, ktoré možno považovať za správne, pretože odhalil závažné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa, napriek tejto skutočnosti sa nemožno stotožniť s opakovaným postupom JUDr. Jačeka ako predsedu súdu pri vybavovaní jeho sťažností voči nečinnosti predsedníčky Okresného súdu Trnava JUDr. Valockej a tiež s jeho postupom pri vyjadrení v písomnosti upovedomenie o prešetroaní vybavenia sťažnosti Spr 500/2012, Spr 364/2014. Citované senáty žiada vylúčiť z dôvodu, že ich rozhodnutia nevychádzajú z pozitívneho práva, z tohto dôvodu ich možno považovať za nezákonné, dokonca posledný rozsudok 9Co/386/2013 možno považovať za ukážkový príklad odstraňovania demokratického poriadku základných práv a slobôd, takže žiada vylúčiť všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave, ktorí podali takzvané antidiskriminačné žaloby, pretože títo sudcovia preukázali neznalosť zákona č. 365/2004 Z.z., nepoznali konkrétne rozdiel medzi pozitívnou a negatívnou diskrimináciou a zámerne si vyložili ust. § 8 zákona antidiskriminačného rabulistickým spôsobom za účelom osobného neoprávneného prospechu na úkor občanov. Konanie týchto sudcov možno hodnotiť ako odstraňovanie demokratického poriadku základných práv a slobôd, taktiež to svedčí o strate sudcovskej spôsobilosti.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom Okresného súdu Trnava vyjadrenom v rozsudku, ako aj v odôvodnení jeho rozhodnutia. Žalobca sa podaným odvolaním snaží o dosiahnutie úspechu v predmetnej právnej veci bez tvrdenia, ktoré podľa žalovaného nemajú žiadnu právnu relevanciu. Žalovaná má za to, že odvolanie žalobcu je iba akýmsi zopakovaním jeho tvrdení uvádzaných už v písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch, s ktorými sa prvostupňový súd plne vysporiadal. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13C/183/2011 je náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave v trestnej veci, č.k. ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh, ktorým boli porušené jeho práva na prerokovanie vecí bez prieťahov a zároveň sa na žalovanej domáha zaplataenia nemajetkovej ujmy v sumy 10.000 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým po tom, ako určil, že nesprávny úradným postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície ORPZ Trnava boli porušené práva žalobcu, zamietol žalobu žalobcu na zaplataenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnyom skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnyom skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli navyše spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. K odvolacím dôvodom odvolací súd dodáva nasledovné:

Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že pokiaľ ide o jeho osobu ako poškodený trestným činom, bol osobou bezúhonnou, bez záznamu v registri trestov, žil usporiadaným životom. Svedecké výpovede K. V. a R. N. sú lživé, ich účelom bolo pomôcť páchatelovi trestného činu, zníženiu následkov a ospravedlneniu jeho násilného trestného činu. Nepreukázanie ich klamstiev ako svedkov v trestnom konaní svedčí o nedôslednej práci orgánov činných v trestnom konaní. Páchatel mu spôsobil fyzickým útokom zranenia stredného rozsahu. Nebol zistený organizátor trestného činu, k čomu prispela skutočnosť, že ÚJKP v Trnave sa odmietol pred podaním obžaloby zaoberať jeho návrhmi, ktoré mali preukázať podozrenie žalobcu o tom, že páchatel spáchal trestný čin na objednávku jednej osoby. Závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli v súkromnom živote, spočívajú v strednodobej dĺžke práceneschopnosti, z toho 6 dní bol v dôsledku hospitalizácie odlúčený od rodiny. K traume prispievala aj neistota a strach z možnej operácie fraktúry nadočnicového oblúka. ÚJKP svojou opakovanou nečinnosťou spôsobil uňho právnu neistotu, v dôsledku čoho bol nútený podávať opravné prostriedky na Okresnú prokuratúru Trnava, čo spôsobovalo stratu času a stres v súkromí. V profesionálnom živote závažnosť následkov spočívala v znížení vážnosti medzi kolegami v štátnej službe v dôsledku vzniknutých zranení a najmä v nevyjasnení okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný. Došlo k zníženiu vážnosti v dôsledku nevyšetrených lživých tvrdení svedkov, ktorí žalobcu vo svojich výpovediach označili za úchyláka obnažujúceho sa na verejnosti. Páchatel trestného činu ho vo svojej výpovedi označil za masturbujúceho krátko pred trestným činom. Všetky tieto dôsledky, ktoré žalobca opísal, si uplatňuje z dôvodu nesprávneho úradného postupu, za ktorý považuje prieťahy

v konaní pred orgánom činným v trestnom konaní. Súd prvého stupňa skonštatoval, že žalobca nepreukázal, že by mu v súvislosti s postupom vyšetrovateľa v trestnej veci ČVS: ORP-776/1-OVK-TT-09Kh vznikla akákoľvek ujma. Správne súd prvého stupňa tiež skonštatoval, že z vyjadrení žalobcu ohľadne svojho nároku je zrejmé, že svoj nárok čiastočne odvodzuje aj od ujmy, ktorá mu bola spôsobená samotným trestným činom (zranenia stredného rozsahu, dĺžka pracovnej neschopnosti, hospitalizácia). Tieto následky však nemajú súvis s postupom vyšetrovateľa ÚJKP v trestnej veci. Takisto správne súd prvého stupňa skonštatoval, že žalobca nepreukázal stratu vážnosti v profesionálnom živote, keď jeho nadriadený, ako aj kolega nepotvrdili tvrdenia žalobcu, že by došlo k zníženiu jeho vážnosti. Skutočnosť tvrdená v odvolaní, že Mjr. D. spisoval záznam o spáchaní trestného činu voči príslušníkovi colnej správy, ktorý sa stal mimo služby, nie je dôkazom, ktorý by preukazoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Nadriadený Mjr. D. si plnil svoje povinnosti ako uviedol sám žalobca v zmysle nariadenia č. 39/2008 Generálneho riaditeľa CR SR, žiadnym spôsobom však nepreukázal, ako tento záznam narušil jeho dôstojnosť a vážnosť v zamestnaní. Taktiež, ak by aj bola pravdivá skutočnosť, že kolega T. ním pohŕda, nie je preukázaný súvis s nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa a takisto nie je preukázaný dôsledok tohto pohŕdania takej intenzity, aby bola narušená vážnosť a dôstojnosť osoby žalobcu. Takže odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade nedošlo k vzniku žiadnej ujmy u žalobcu, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa. Jednoznačne bolo preukázané, že došlo k určitému nesprávnemu postupu vyšetrovateľa, a to v súvislosti s prieťahmi v konaní, avšak v trestnom konaní došlo k odsúdeniu páchatel'a za trestný čin spáchaný na žalobcovi. Pociť žalobcu, že bol nejakým spôsobom znevážnený v súkromí a v zamestnaní, nebol zavinený zo strany žalovanej. Ak sa niekto vyjadroval hanlivo voči žalobcovi, mohol žalobca žiadať satisfakcie od uvedených osôb. Takisto pokiaľ poukazuje na vznik ujmy v dôsledku svojho zranenia a dlhšej práceneschopnosť, tak tu takisto nie je daná žiadna zodpovednosť žalovanej, keď k zraneniam došlo v dôsledku fyzického útoku a nie v dôsledku prieťahov vo vyšetrovaní v konaní ÚJKP OR PZ Trnava v trestnej veci ČVS:ORP-776/1-OVK-TT- 09Kh.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti podľa ust. §219 ods.1 O.s.p. potvrdil, keď súd prvého stupňa rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 142 ods.1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila.

Pokiaľ sa týka uplatnenej námietky zaujatosti, na túto odvolací súd neprihliadal v súlade s ust. § 14 ods. 3 a § 15a ods. 5 O.s.p., nakoľko žalobca vo svojej námietke uvádza ako dôvody na vylúčenie sudcov len okolnosti, ktoré spočívajú v ich postupe v konaní a rozhodovaní v iných veciach.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.